

РЕШЕНИЕ

№ 3270

гр. София, 12.05.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 16.02.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

като разгледа дело номер **172** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на В. Л. Н. срещу изричен отказ за достъп до искана обществена информация, обективиран в писмо изх. № РВТ16-У321-174/11/ от 20.12.2016 год. на кмета на Столична община /СО/-район „В.“.

В жалбата се поддържа становище, че оспореният отказ за достъп до обществена информация противоречи на закона. Отправя се искане за отмяна на отказа и връщане на преписката със задължителни указания за издаване на индивидуален административен акт за достъп до обществената информация.

В съдебно заседание жалбата се поддържа. Жалбаподателят представя и писмени обяснения. Соча, че в случая не е било необходимо съгласието на третото лице, тъй като е налице надделяващ обществен интерес от разкриване на информацията. Счита, че ответникът не е изложил мотиви за твърдяната нелоялна конкуренция и за търговската тайна. Изразява и становище, според което органът дори при изрично несъгласие на третото лице няма право на преценка дали да откаже напълно или частично да я предостави, а е задължен да осигури поне частичен достъп до въпросната информация в съответния обем и начин. Претендира разноски в размер на 310 лв. по представен списък.

Ответникът, чрез процесуален представител оспорва жалбата. С писмено становище, участие в съдебните прения и с писмени бележки по делото процесуалният представител на ответника твърди, че исканата информация се отнася до трето лице,

което категорично е отказало предоставянето ѝ. Сочи се, че търсената информация съдържа както лични данни, така и данни представляващи търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. Изразява се становище, че разрешаването на процесния въпрос е предоставено от закона /чл.41, ал.1 от ЗДОИ/ на преценката на административния орган /по арг. чл.173, ал.1 от АПК/, поради което и в защита на интересите на третото лице – страна по договора е отказано предоставянето на исканата информация.

Софийска градска прокуратура не взема становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства, прие за установено следното:

На 10.10.2016 год., чрез Контактен център на Столична община е регистрирано заявление с № СОА16-ЕВ01-198 от В. Л. Н., с което на основание чл.17, ал.1 във вр. с чл.3, ал.1 от ЗДОИ е поискан достъп до конкретна информация: 1.Относно извършен ремонт в 86-то Основно училище /ОУ/ [населено място] на лекарски кабинет от фирма [фирма] на стойност 4919,38 лв. – поискан е договор за извършване на строително ремонтни дейности от 28.07.2016 год. и протокол за извършени строително-монтажни работи /СМР/ от 02.09.2016 год.; 2.Информация относно изграждане на комин и ремонт на отоплителна инсталация и 3.Информация относно ремонт на водопроводна инсталация. В искането е посочено, че ако информацията засяга трети лица или съдържа лични данни и това би било отказ за предоставяне на информация жалбоподателят е съгласен въпросните данни и имена да бъдат залични.

На 01.11.2016 год. В. Н. подал жалба – сигнал за нередност до Столична администрация, в която посочил, че все още няма решение по реда на ЗДОИ по повод подадени от него заявления за достъп до информация.

С писмо от 03.11.2016 год. директор Дирекция „Образование“ при СО е изпратил подаденото от Н. заявление за достъп до обществена информация на директора на 86 ОУ [населено място], район „В.“ с молба в най-кратки срокове да бъдат предоставени изисканите документи на заявителя. Копие от писмото е изпратено и до Н..

На 09.11.2016 год. директорът на 86 ОУ [населено място], район „В.“ след като установил, че не разполага с информация, отнасяща се до ремонт на лекарски кабинет от фирма [фирма] препратил, подаденото от Н. заявление за достъп до обществена информация към район „В.“, СО, който разполагал с исканата информация.

С писмо от 16.11.2016 год. кметът на СО - район „В.“ е уведомил жалбоподателя, че в договорът за ремонт на помещения в общински учебни заведения на територията на СО - район „В.“ се отнася до ремонт на лекарски кабинети в седем общински учебни заведения и в него е предвидена изрична клауза за неразпространяване на информацията, станала известна при или по повод на изпълнението на договора. В писмото е посочено, че по тази причина е поискано съгласие за разгласяване на информацията по договора и че до получаването на изрично съгласие от третото лице СО - район „В.“ не е в състояние да предостави исканата информация. Към писмото е приложено искането до [фирма] .

С писмо до кмета на СО - район „В.“ от 01.12.2016 год. дружество [фирма] изразило категоричното си становище за неразгласяване на информацията, съдържаща се в договора.

С писмо изх. № РВТ16-У321-174/11/ от 20.12.2016 год. на кмета на СО - район „В.“ жалбоподателят Н. е уведомен, че според ЗДОИ, информацията която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространение би довело до нелоялна

конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Посочено е също, че съгласно чл.37, ал.1 от ЗДОИ достъпът засяга интересите на изпълнителя на договора и поради изричното несъгласие на страната по договора органът не е в състояние да предостави исканата информация.

В съдебно заседание на 02.02.2017 год. жалбоподателят Н. заяви, че по т.2 и т.3 от заявлението за достъп до обществена информация е получил отговор и няма претенции.

На 28.07.2016 год. е сключен договор № РВТ16-ДГ557/28.07.2016 год. между СО – район „В.“ /възложител/ и [фирма] [населено място] /изпълнител/ за обзавеждане, оборудване и ремонт на лекарски кабинети в общински учебни заведения на територията на този район, между които и за 86 ОУ [населено място]. Съгласно чл.20 на договора всяка от страните се задължава да не разпространява информация за другата страна, станала й известна при или по повод изпълнението на договора.

СО – район „В.“ е задължен субект по силата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ като орган на местно самоуправление, поради което дължи произнасяне по заявленията, съдържащи искане за достъп до обществена информация.

Оспореното писмо е административен акт, постановен от задължения субект, съдържащ изричен отказ за предоставяне на исканата информация. Според легалното определение на понятието "административен акт", дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК, това е "изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт". От съществено значение е наличието на волеизявление от страна на органа, създаващо или засягащо права и законни интереси на граждани или организации. Предвид специфичната материя, регулирана със ЗДОИ, всеки акт произнесен по заявление за достъп до обществена информация, с който изрично или фактически се предоставя или отказва предоставянето на искана такава, е индивидуален административен акт. В случая с издаването на писмото от 20.12.2016 год. е отказано предоставяне на исканата информация.

Доказателства за датата на съобщаване на оспорения акт не са представени. Жалбоподателят твърди, че писмо изх. № РВТ16-УЗ21-174-11/ 20.12.2016 год. му е съобщено на 20.12.2016 год., чрез контактен център на СО. Жалбата е подадена на 30.12.2016 год. При липса на други доказателства и твърдение, че писмото е съобщено в деня на издаването му съдът прие, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена и от надлежно легитимирано лице, поради което е допустима за разглеждане.

По смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде тълкувано като данни, сведения или знания за някого или нещо, свързани с обществения /публичния/ живот в страната. Тези сведения, данни и/или знания могат да се съдържат в документи или да са обективирани в други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно публична информация е само тази, чрез която се обективира дейността на публичен орган.

Информацията относно извършен ремонт в основно училище в [населено място]

представлява публична информация, тъй като дава информация за дейността на органа. Информацията, до която е отказан достъп е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, тъй като с предоставянето ѝ заявителят ще може да си състави собствено мнение относно дейността на ответника във връзка със сключването на договор за ремонт на лекарски кабинет в общинско учебно заведение - условията, сроковете, евентуално дължими неустойки. Или след запознаване със съдържанието на исканите : договор и протокол за извършени строително-монтажни работи, жалбоподателят ще може да си състави мнение относно клаузите на сключения договор и дали същите са изгодни или неизгодни за СО – район „В.“, която като страна по тези договори изпълнява задължението си, като престира парични средства.

Създаваната и съхранявана от органите и техните администрации обществена информация може да бъде официална и служебна /чл. 9 от ЗДОИ/. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Информацията, за която В. Н. е поискал достъп е служебна по смисъла на закона, тъй като е създадена във връзка с дейността на СО – район „В.“ по ремонта на помещение в общинско учебно заведение на територията на общината.

Отказът да се предостави информация /писмо изх. № РВТ16-У321-174/11/ от 20.12.2016 год. на кмета на СО - район „В.“/ е мотивиран с изричния писмен отказ, тоест липсата на съгласие на другата страна по искания договор, както и поради това, че исканата обществена информация представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци и по тази причина не подлежи на предоставяне, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Не е налице отрицателна предпоставка за възникване на правото на достъп, обусловена от несъгласието на третото лице – чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

От разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ се установяват две кумулативни предпоставки при наличието на които може да се откаже достъп до поискана информация засягаща трети лица, а именно:1/ "достъпът да засяга интересите на третото лице" и 2/ да "няма неговото изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация".И двете предпоставки следва да бъдат мотивирани в административния акт, с който се отказва достъп. В конкретния случай, в оспорваното писмо не са изложени мотиви с какво предоставянето на достъп до копие от договора от 28.07.2016 год. и от протокола за извършени СМР от 02.09.2016 год. ще засегне интересите на [фирма]. Не става ясно защо исканата информация представлява търговска тайна и защо предоставянето или разпространяването ѝ би довело до нелоялна конкуренция между търговци.Липсата на мотиви пречи да се извърши проверка за правилността на отказания достъп и за правилното прилагане на закона.

Наличието на двете кумулативни предпоставки по чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ - засягане на интересите на третото лице и липсата на негово съгласие не са достатъчни да се откаже достъп до поискана информация, засягаща трети лица. Необходимо е да се установи и липса на надделяващ обществен интерес. Определение на понятието надделяващ обществен интерес е дадено в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с

власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. В решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по този закон /чл.38 от ЗДОИ/. В оспореното писмо липсват каквито и да е мотиви налице ли е или не надделяващ обществен интерес. Следователно преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес не е мотивирана.

Съдът намира, че в случая е налице надделяващ обществен интерес, тъй като чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 /§1, т.6 от ДР на ЗДОИ/. Този извод следва и от разпоредбата на § 1, т. 5, б. е от ДР на ЗДОИ, която въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, когато сведенията и данните са свързани със стопанската дейност и засягат условията, правата, задълженията, санкциите, сроковете, определени в договор, по които едната страна, както в случая, е задължен субект по чл. 3 от закона. С разпоредбите на ЗДОИ се гарантира интересът на обществото да защитава и отстоява своите права и свободи от неблагоприятни за него управленски решения, създават се условия за прозрачност на действията и решенията на задължените субекти. По този начин гражданите си съставят мнение, а обществото следи отблизо и оценява работата на задължените субекти. Органът не твърди, а и няма данни от които да следва извод, че общественият интерес от разкриването не е убедителен и не превишава явно интереса на третата страна, респ. неразкриването на информацията балансира обществения интерес от прозрачност и желанието на третата страна да получи исканата информация.

Съгласно чл.17, ал.2 от ЗДОИ информация, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В конкретния случай е налице надделяващ обществен интерес, поради което предвиденото ограничение с чл.17, ал.2 от ЗДОИ не е приложимо.

От друга страна от съдържанието на чл.20 от договора се установява, че страните са се съгласили да не разпространяват информация една за друга, станала им известна при или по повод изпълнението на договора, а не за самия договор или за протокола за извършените СМР. Въведеното от закона ограничение е с цел защита на интересите на третите лица, които достъпът би засегнал. От качеството на [фирма] на изпълнител по договора не следва автоматично, че оповестяването на съдържанието му би накърнило неговите интереси. Не може да се направи и извод, че става въпрос за важна търговска информация, разкриването на която би имало последици, значително надхвърлящи публичния интерес. Не на последно място в писмения отговор, предоставен на органа от [фирма] няма обяснение защо дружеството счита, че исканото разкриване на търговската информация по договора ще навреди на търговския му интерес.

От друга страна следва да се има предвид и разпоредбата на т.5, б. "е" на §1 от ДР на ЗДОИ, според която не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, като до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя: улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения;гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; разкрива корупция и

злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3. Тази оборимата презумпция има своя правна последица - обръща тежестта на доказване. С оглед на това не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. С определение от 13.01.2017 год. съдът е указал на ответника тежестта на доказване.

Ако действително информацията, обективизирана в договора и протокола за СМР, засяга правата на юридическото лице, достъпът до данните може да бъде осигурен при условията на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ.

С постановения отказ в процесното писмо се нарушава и целта на закона - да се осигури възможност на обществото да получи информация за клаузите на договора за ремонт и за действително извършените СМР, /отразени в протокол от 02.09.2016 год./, в общинско учебно заведение на територията на СО – район „В.“, както и съставяне на мнение относно тях и защитен ли е общественият интерес.

Предвид изложеното жалбата е основателна. Обжалваното писмо следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за произнасяне по подаденото заявление в срока по чл.28 от ЗДОИ, съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 10,00 лева – разноски за държавна такса. По делото е представен договор за правна защита и съдействие № 4362209 / 22.12.2016 год., с който е уговорено адвокатско възнаграждение за адв. М. в размер на 300 лв. за изготвяне на жалба срещу писмо № РВТ16-У321-174 /8/ от 16.11.2016 год..Посоченото писмо е част от административната преписка и от доказателствата по делото /л.18/, но не е обжалваният акт. Жалба срещу писмо № РВТ16-У321-174 /8/ от 16.11.2016 год. не е предмет на делото и разноските за изготвянето ѝ под формата на адвокатско възнаграждение не следва да се присъждат.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, във връзка с чл. 41, ал.1 от ЗДОИ, **Съдът**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ изричен отказ за достъп до обществена информация, обективизиран в писмо изх. № РВТ16-У321-174/11/ от 20.12.2016 год. на

Кмета на Столична община, район „В.“ по заявление за достъп до обществена информация, с регистрационен индекс № СОА16-ЕВ01-198/ 10.10.2016 год., подадено от В. Л. Н..

ВРЪЩА преписката на Кмета на Столична община, район „В.“ за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация, с регистрационен индекс № СОА16-ЕВ01-198/ 10.10.2016 год., подадено от В. Л. Н., с адрес: [населено място], [улица], съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА СО – район „В.“ да заплати на В. Л. Н., с адрес: [населено място], [улица] сумата 10,00 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 -дневен срок от съобщаването на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: